

G.K. 367, 47.

DE
ILLVSTRIORIBVS QVIBVSDAM
ANIMI VITAEQVE NOTIS

730
II m
416

IN
CAIO IVLIO
CAESARE

DEPREHENSIS

PRAESIDE

M. THEOPHILO GRABENERO
ILLVSTRIS AFRANEI RECTORE

PRIDIE NON. DECEMBR. ∞ IOCCXXXVIII

HORIS ANTEMERIDIANIS

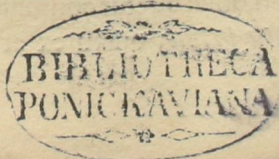
PVBLICE INTER SE DISCEPTAVNT
IOBVS CHRISTIANVS DE BOMSDORF

ET

IOANNES CAROLVS SIGISMVNDVS
DE BERBISDORF

MISENAE

Imprimebat IUSTVS GOTHOFREDDVS LOEWIUS.

DE
ILLVSTRIORIBVS QVIBVS-
DAM ANIMI VITAEQVE NOTIS
IN CAIO IVLIO CAESARE
DEPREHENSIS.

I.

C Iulium Caesarem, ut Romanae Reipubli-
cae principatum affectaret, ambitio sua
incauxit, aduersariorum obrectatio impulit, for-
tuna permouit. Ita Senatus Romanus suum ius,
quod, parumper cedendo, tueri poterat, perti-
naciter tuendo perdidit.

§. I.

De notis animi ac uitae C. IVLII CAESARIS aliqua
mitius, temporum uitio, uidentur exposuisse
VELLEIVS PATERCVLVS, et L. ANNAEVS
FLORVS, iniquius aliqua, et ex calumniis obrecta-
torum, C. SVETONIVS TRANQVILLVS, et
M. TVLLIVS CICERO. Illud autem uere existi-
mamus, eluxisse ambitionem eius (a) *in funebri
laudatione*, qua *Iuliam*, amitam, pro rostris prose-
cutus, materni generis originem ad reges, paterni
ad Deos, retulit, (b) *in quaestura*, quum *Gadibus*,
ALEXANDRI M. effigie inspecta, ignauiam
suam cum gemitu accusauit, quod nihil dum a se
memorable actum esset ea aetate, qua ALEXAN-
DER terrarum orbem subegisset, (γ) *in aedilitate*,
quum magnificentissima opera solus moliretur, et
splendidissima munera, inconsulto collega, ederet,
(δ) *in praectura*, quum multum, et cum salutis pe-
riculo, obluctaretur consulum sententiae, (e) *in con-
sulatu primo*, quum ex arbitrio solus, insalutato col-

HIST. ROM. lib. II,
cap. XLVIII. sqq.
RER. ROM. lib. III,
cap. II.

In uita C. IVLII
CAESARIS. Off. I. III.
C. XXI. et passim
alibi

SVETONIVS I. C.
cap. VI.

I. C. cap. VII.

I. C. cap. X.

I. C. cap. XIII, XV
XVI, XVII.

I. C. C. XVIII, XX.

collega, egit omnia, spretis etiam auspiciis, patrumque sententiis. (§) *in prouincia*, quum ne iniusti quidem belli occasione abstineret, nec decedere illa, et exercitu, uellet. (¶) *in ambitu crebro, et profusissimis largitionibus*, quibus auram popularem, et potentiorum suffragia, emebat (θ) *in uoce*, quae frequens in eius ore fuisse dicitur, nisi ea Ciceronis calumnia est: *Si uiolandum est ius, uiolandum est regnandi gratia.*

§. 2.

Obtrecebant potissimum crescenti *Caesaris* potentiae L. ANTISTIVS, tribunus plebis, C. MEMMIVS, L. DOMITIVS, praetores, postulaturi eum magnae licentiae, maleque usurpatae potestatis, in primo consulatu, M. CLAVDIVS MARCELLVS et LENTVLVS, Consules, qui, ut ei ante tempus succederetur, ut exercitum ipse dimittere iubere-tur, denique ne ratio absentis in comitiis haberetur, sed eius priuilegia rescinderentur, ad senatum retulerunt, CN. POMPEIVS cum *uniuerso senatu*, qui MARCELLI, LENTVLIque, sententiae accesserat, et, ut in hostem, deereuerat, CATO in primis, qui, *moriendum ante, quam ullam conditionem Caesaris accipiendam reipublicae* contendebat.

§. 3.

Jacta alea, quum *Rubiconem* transiisset cum exercitu *Caesar*, insignem militum fidem, ac paene inauditam constantiam, expertus est, qua fretus, *Romam* primum, et *Italianam*, occupauit, tum *in Hispania* ualidissimas *Pompeii* copias sub tribus legatis, M. PETREIO, L. AFRANIO, M. VARRONE, fregit, *Massiliam* domuit, POMPEIUM in *Mace-*

) 2

do-

SVETONIVS l. c. c. XXIII XXVIII, XXX.

l. c. cap. x, xi. XIII, XXI XXVI, XXVII, XXVIII.

l. c. cap. xxx.

l. c. cap. XXIII, XXIII.

l. c. cap. XXVIII.

VELLEIUS PATERCVLVVS HIST. ROM. libr. II. cap. XLVIII.

L. ANN. FLORVS RER. ROM. I. III. cap. II, §. 15. sqq.

SVETONIVS l. c. c. LXVIII XXXIII, XXXV, LXXVIII.

VELLEIUS PATERCVLVVS HIST. ROM. libr. II. c. L. LI, LII, LIII, LIV, LV.

4 DE ILLUSTRIORIBVS QVIBVSDAM ANIMI VITAEQVE

FLORVS I. c. c. II.
§. 19. fgg.

doniam persecutus, per quatuor fere menses obsedit, elapsum *Pharsalico* praelio fudit, fugientemque sectatus, *Aegypti* regnum, *Syriam*, *Pontum*, subegit, SCIPIONEM ac IVBAM in Africa, POMPEII liberos in *Hispania*, debellauit, confectisque feliciter bellis, *Romam* uictor reuersus, quinque triumphauit, plausu populi, et honorificentissimis appellationibus, exceptus, a senatu autem summis honoribus ornatus. Tot fortunae blanditijs delinitum quis miretur augustius ceteris ciuibus fastigium affectasse?

§. 4.

I. c. cap. XXVIII.

Vere dixerit VELLEIUS, an secus, *nihil a Caesare relictum, quod seruandae pacis caussa tentari posset, nihil a Pompeianis receptum*, haud in magno discrimine ponemus. Illud quidem, ueterum monumentorum fide nixi, uere dicimus, CAESAREM, quem obstinatius omnia contra se agi intelligeret, literis esse Senatum deprecatum, *ne beneficium populi adimeretur sibi*, tum uero etiam pollicitum, ab exercitu et prouincia se discessurum, si ceteri quoque imperatores, POMPEIUS maxime, quem suae dignitati infensissimum habebat, ab exercitibus discessissent. Qua in re si de suo iure quicquam senatus concessisset, spes poterat esse, fore, ut bellum ciuile, et quae ex eo nata reipublicae mala sunt, uitarentur.

SVETONIUS I. c.
cap. XXV. III.

FLORVS I. c. c. II.
§. 15, 16, 17.

II.

Nec uero corona laurea, candida fascia praeligata, statuae CAESARIS inter immodicas ac nouas populi acclamationes, feriis Latinis, imposita, nec plebis, regem eum salutantis, uox, nec admotum saepe capiti eius ab ANTONIO, quamuis consule, pro rostris diadema, sed ius armis acquisitum,

situm, Romanae Reipublicae principatum ei
asseruit.

§. 1.

Quidam e turba, isque suoapte, non publico, consilio,
haud dubie adulandi causa, coronam illam statuae
CAESARIS imposuerat. Tribuni plebis, EPIDIVS
MARVLLVS, et CAESETIVS FLAVIVS, dum
coronae fasciam detrahi, et adulatorem in uincula
duci, iusserunt, aperte significarunt, nihil ab eo
publica auctoritate factum esse. Nouae illae ac
immodicae populi acclamationes uel gratulantium
fuerunt, uel adulantium, non suffragia iustis comi-
tiis lata.

SVETONIVS I. C.
cap. LXXVIII.

§. 2.

Vox plebis nec curiatim, nec tributim, nec centuria-
tim, rogatione facta, patribus auctoribus, collecta,
adeoque plebis scitum, aut lex, non fuit, qua Sena-
tus teneretur, sed tumultuaria hominum, impoten-
tium sui, acclamatio, quae nullum CAESARI ius
regni daret. Quod ipse *Caesar* agnouit facile,
quippe qui his uerbis adulantium furorem com-
pressit: *Caesarem se, non regem, esse.*

SVETONIVS I. C.
cap. LXXVIII.

§. 3.

M. ANTONIVS, tametsi consul esset, nulla patrum
auctoritate, nulla rogatione ad populum lata, adeo-
que priuato ausu, id fecit, eoque multorum in se, et
Caesarem, odia concitauit. Erat autem tum collega
CAESARIS in consulatu, adulator abiectissimus,
inhians eius haereditati, captans audissime gra-
tiam eius, sed sui commodi causa.

SVETONIVS I. C.
et cap. LXXXIII
VELLEIVS libr. II.
C. LVI. et LX.
FLORVS I. C. §. 91.
et C. III. et IIII.

§. 4.

Armorum ui extiterat superior, aduersaeque partis
omnès iure bellisubegerat. Qui uitam igitur illi, et
securitatem, debebant, debebant etiam imperanti
obsequium, qua quippe conditione uictos a ferro

VELLEIVS HIST.
ROM. I. II. C. LVI,
LVII.

6 DE ILLUSTRIORIBVS QVIBVSDAMANIMI VITAEQVE

FLORVS libr. III
cap. II, §. 90.

SVETONIVS I. C.
cap. LXXV.

intactos seruarat. Seruarat autem, praeter AFRA-
NIVM et FAVSTVM SVLLAM, praелиis supersti-
tes omnes, ignoscens quippe omnibus, qui contra se
arma tulerant. Itaque haud incongrue HIRTIVS
et PANSAMONUERUNT CAESAREM, *ut principa-
tum armis quaesitum armis teneret.*

III.

Fuit igitur illi certum ius, fuit potestas non in-
uidenda, sumendi consulatus continui, dictatu-
rae perpetuae, praefecturae morum, praenomi-
nis imperatoris, cognominis patris patriae, sta-
tuae inter reges, suggestus in orchestra, constitu-
endorum et mutandorum, quos uellet, magistra-
tuum, quin et dicendi, quod fertur dixisse :
*Nilil esse Rempubicam, appellationem modo sine
corpore ac specie. Debere homines consideratius
loqui secum, ac pro legibus habere, quae dicat.*

§. 1.

SVETONIVS I. C.
cap. LXXVI.

Vitio id ea aetate CAESARI datum a *Romanis*
est, et acceptum inuidiosissime, ab hominibus quip-
pe imaginariae libertati assuetis, unius imperio ma-
xime inuidentibus. At enim uero quum belli iure
summam sibi in re publica potestatem acquisiuis-
set CAESAR, et suo subiceisset imperio ciues, suo
quippe, CAESARIS, beneficio uitam tuentes, ab ar-
bitrio CAESARIS pendeat ordinandae reipubli-
cae ratio, officio boni patris patriae satisfacturi, si,
qua ratione securitati et suae, et publicae, consuli
optime posse iudicaret, ea rempublicam admini-
straret.

§. 2.

Nec enim est, quod quis praeter officium boni ciuis
egisse CAESAREM, ut qui priorem inuenterit rei-
publi-

publicae statum, criminetur. Hostis a senatu et ciuitate iudicatus CAESAR erat, hoc est omni ciuitatis iure priuatus, censusque, qui uiueret, indignus. Itaque, ipsius ciuitatis iudicio, non ciuis CAESAR, sed alienus, subiecit rempublicam, subiectam tenuit.

FLORVS libr. III.
cap. II.

§. 3.

Quum autem summam rerum teneret belli iure, quis iure suo poterat ei ornamenta dignitatis regiae inuidere? Quis male dictum existimare, si uetera reipublicae iura crepantibus respondisset: *Nihil esse rempublicam, appellationem modo sine corpore ac specie?* Euanuerat enim prisca illa reipublicae forma, quum ad unius arbitrium omnia rediissent. Quis negare ausit, debuisse tum homines, non, ut cum ciue, familiariter, sed, ut cum ciuitatis principe, reuerentius loqui, ac pro legibus habere dicta imperantis?

SVETONIVS I. C.
cap, LXXVII.

III.

Fecit aliqua forte per arrogantiam imprudentius, plura perhumaniter ac perclementer, nihil omnino tale, quod interfectores eius posset paricidii, laesaeque maiestatis, crimine absolvere.

§. I.

Si ampliora sibi humano fastigio uiuus decerni passus est, si senatum uniuersum, adeuntem se cum honorificentissimis decretis, sedens superbius exceperit, id quidem illis temporibus et arrogantius fecit, et imprudentius. Pleraque autem horum quis non uidet, CAESARE, si non prohibente, non postulante certe ac probante, facta, uel per calumniam in peius rapta esse? Qui diadema, admotum capiti suo, repulit, qui plebi, *regem* se salutanti, CAESAREM se, non *regem*, esse respondit, nae ille maxime inuidiosa lubens admisisse non temere est censendus.

SVETONIVS I. C.
C. LXXVI, LXXVIII
FLORVS I. C. §. 91.

§. 2.

§. 2.

VELLEIVS PATRCVLVS lib. II.

cap. LVI,
FLORVS l. c. §. 90.
SVETONIVS l. c.
C. LXXIII LXXIII,
I. XXV, XLI.

Omnium uictor in urbem regressus ignouit omnibus, qui contra se arma tulerant, plerisque honores et dignitates pristinas restituit, aut nouas impertiuit. Si qua aduersus se grauius aut cogitata, aut dicta, fuerant, inhibere, quam ulcisci, maluit. Detectas coniurationes sibi notas esse, edicto ostendere satis habuit, et acerbis loquentibus, ne perseuerarent, pro concione denunciare. Si quid uellet a Senatu fieri, asperiore uocabulo usus nunquam est, quam: *Commendo uobis*. Haec, et sexcenta alia, insignis eius et humanitatis, et clementiae, argumenta sunt.

§. 3.

SVETONIVS l. c.
c. XL, XLI, XLII,
XLIII, XLIII.

De ciuitate bene mereri studuit statum eius ordinando, fastos corrigendo, senatum supplendo, patricios allegendo, magistratum numerum augendo, iudicia constituendo, colonias deducendo, creditoribus satisfaciendo, denique de ornanda instruendaque urbe, de amplificando tuendoque imperio, ea destinando, quae fidem ac industriam boni principis comprobarent.

§. 4.

VELLEIVS PATRCVLVS HIST. ROM. I. II. C. LVII. LVIII.
SVETONIVS l. c. cap. LXXXIII.

Qui coniurarent in eius caedem, ab ipso fere seruari, et fortunis ac honoribus aucti erant. M. BRVTVS et C. CASSIVS CAESARIS beneficio praetores, D. BRVTVS consul eius anni designatus, et in secundis haeres a CAESARE scriptus erat. Nihil ab his senatus auctoritate, aut plebis scito, omnia priuato consilio, clandestinisque coniurationibus, quas inuidia accenderat, acta sunt. CAESAR, princeps haud dubie ciuitatis, dictator a Senatu populoque iussus, et consul, sacrosanctus, et supra istorum hominum arbitrium elatus, erat, nec criminis legitime postulatus, nec auditus, nec damnatus, ideoque nec lubitu eorum occidendus. Parricidae igitur fuerunt, et maiestatis rei, dignique exitu, quem habuerunt.

Inches

Centimetres

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 8

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

DE
 RIBVS QVIBVSDAM
 TAEQVE NOTIS
 IN
 DIVLIO
 ESARE
 PREHENSIS
 RAESIDE
 ILO GRABENERO
 AFRANEI RECTORE
 DECEMBR. ∞ IOCCXXXVIII
 ANTEMERIDIANIS
 R SE DISCEPTAVNT
 IANVS DE BOMSDORF
 ET
 ROLVS SIGISMVNDVS
 ERBISDORF

130
 II m
 416

AI SENAE

TVS GOTHOFREDVS LOEWIVS

